

Je nám dáno

Věra Špinarová

Je nám dáno, zázrak svůj tu žít
Časem plout a vanout, jít a nedojít
Proč je nám dáno dávat, když můžem brát?
Vím proč slzy kanou? Proč smích má svůj řád?

Každý pláč je rubem úsměvu
Každý den končívá tmou, ou, ou

Zdává se mi dávné téma, housle zní tam v moll
Já tak chvílemi jsem jak němá, jsem jak travní stvol
A houslové tóny srdce svírají
Proč láska tak voní, než mě rozkrájí?

Je nám dáno všechno za lásku dát
Potom, když slzy kanou, je to důvod vzdát
Je nám, je nám dáno, jít a dál jen jít
A já, než projdu bránou, nechci mít svůj klid

Každý pláč je rubem úsměvu
Každý den končívá tmou, ou, ou

Zdává se mi dávné téma, housle zní tam v moll
Já tak chvílemi jsem jak němá, jsem jak travní stvol
A houslové tóny srdce svírají
Proč láska tak voní, než mě rozkrájí?

Každý pláč je rubem úsměvu
Každý den končívá tmou, ou, ou
A v srdci mám tisíce záchvěvů
Proč jdu dál a zas cestou tou, tou, tou?

Zdá, zdá se mi dávné téma, housle zní tam v moll
Já tak chvílemi jsem jak němá, jsem jak travní stvol
A houslové tóny srdce svírají
Proč láska tak voní, voní, než mě rozkrájí?